

PAÍS VALENCIÀ

FOTOGRAFIA

Esteban González Pons, Alfonso Rus, Francesc Camps i Rita Barberà. Quatre pesos pesants del PP valencià celebrant la seua victòria particular.

Abduïts pel victimisme

La dita ja sembla una d'aquelles frases tòpiques de l'argot electoral, a l'estil de la "festa de la democràcia" o de "la veritable enquesta és la que dicten les urnes". La dita va camí de ser mítica, i a fe que és difícil que es compleisca ara sí, ara també. La dita en qüestió afirma que el PP valencià no té sostre, sinó que "el seu sostre d'avui, és el seu sòl de l'endemà". Cita rere cita, els populars valencians superen resultats que semblen inigualables. Contesa rere contesa, els seus rivals els van perdent de vista a ritme de creuer. El PP valencià en té prou de practicar el victimisme envers el govern estatal i d'escampar als quatre vents la seua política de grans esdeveniments –aquest cap de setmana passat, sense anar més lluny, València acollia el campionat del món d'atletisme, com ha acollit i acollirà la Copa de l'Amèrica, la Fórmula 1 o una final de Champions League–, per tal de deixar moltes milles enrere socialistes, nacionalistes i esquerranosos diversos.

No cal esperar al recompte definitiu dels vots. Amb el 100% escrutat la nit electoral del diumenge proppassat ha quedat clar que més d'una de cada dues

El PP valencià recupera els 19 diputats de l'any 2000 i bat de nou el seu rècord de vots. Més d'un de cada dos valencians ha fet força per expulsar Zapatero de la Moncloa.

persones que van arribar-se a les urnes, hi anaren a fer costat als conservadors. Un 51,72% de vot i una distància respecte al PSOE de 10,89 punts. Ara fa quatre anys, els socialistes van quedar-se a tan sols 4,33 punts..., en un episodi que cada vegada sembla més un miratge al bell mig del desert. Al maig passat, a la cita autonòmica, els del puny i la rosa van situar-se a un 18,3%. Ni l'altíssima participació d'aquest 9-M no ha servit perquè trencaren la tanca psicològica dels 10 punts. Una dada certament preocupant, ja que en aquest cas el PSPV-PSOE presentava com a cap de llista per

València la vice-presidenta del govern espanyol, María Teresa Fernández de la Vega. A Alacant el ministre de Sanitat, Bernat Sòria, i a Castelló l'ex-titular d'Administracions Públiques Jordi Sevilla, tampoc no han estat capaços de mantenir les dades del 2004.

I això que ha crescut, i de quina manera, la succió de vots d'Esquerra Unida i del Bloc Nacionalista Valencià. Els primers perden l'únic representant del País Valencià –només els dos grans partits envien diputats a Madrid, com no passava des del 1982– i, pitjor encara, gairebé la meitat dels vots. Els segons, en coalició amb Iniciativa del Poble Valencià –escissió d'EUPV– i Esquerra Ecologista, perden el 25% del suport del 2004 i se situen en un minso 1,09%. Un dels pitjors percentatges de vot en unes eleccions al Congrés, en dura competència amb el 1982 –0,88%– i el 1996 –1,04%–. L'autodestrucció del Compromís pel País Valencià, que aplegava tot aquest espai nacional i de progrés alternatiu al socialisme, ha acabat perjudicant tothom. Ni sumant els vots dels dos blocs resultants no hagueren salvat l'acta que fins ara representava Isaura Navarro.

El 9-M valencià, per tant, deixa una lectura clara: ni amb una participació històrica, com aquest 79,63%, no perilla la preponderància dels conservadors. El PSPV va a la deriva, tot esperant que el pròxim congrés en resolga el desgavell intern i el distanciament de la societat. Mentrestant, Francesc Camps i els seus fan i desfan, conscients que dominen la joia de la corona del PP. El percentatge de vot dels conservadors només ha estat superior a Múrcia, però és el País Valencià el model de gestió que preconitza aquest partit. De tan modèlic que és, el País Valencià ultraconservador podria haver començat a gestar el successor de Mariano Rajoy. La pugna oberta entre Esperanza Aguirre i Alberto Ruiz-Gallardón, les dues ànimes del PP, és beneficiosa perquè una tercera opció, tapadament però a velocitat de creuer, s'hi acabe imposant. Al País Valencià, si més no, no tindria sostre.

Víctor Maceda

[VALÈNCIA]

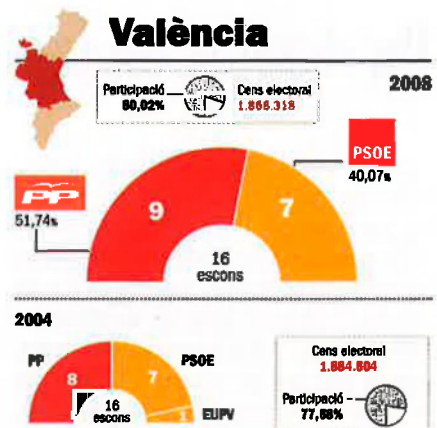
Síndrome València

Fins l'any passat, fins l'any de la Copa de l'Amèrica, la ciutat de València era un feu conservador com pocs. El diferencial amb l'oposició era tan gran que afectava i molt la mitjana de la circumscripció. Ara no. Ara la capital de l'Horta és tan conservadora com sempre, però ja no és una ciutat que es destaque pel fet d'estar pintada en fluorescent. Ara tota la demarcació és d'un groc llampant.

En efecte, els 15,5 punts amb què Esteban González Pons ha avantatjat Maria Teresa Fernández de la Vega al cap i casal no s'allunyen gaire de la distància a municipis que es consideraven feus socialistes: 13% a Torrent –el 2004, el PSOE hi va guanyar d'un 2,5%–; un 9% a Paterna –3,5% a favor dels socialistes ara fa quatre anys–; un 16% a Gandia;

un 9% a Manises –el PSOE hi eixia amb 1,5 punts d'avantatge–; un 1% a Aldaia –el PP hi capgira 12 punts en contra–, i un altre 1% a Burjassot –el PP va quedar-se a 11 punts del PSOE el 2004. El municipi més important en què han vençut els socialistes és Alaquàs, l'onzena ciutat en pes demogràfic, on el PP, en tot cas, els aixafa els talons: d'un 15%, la distància s'ha retallat fins a un punt. Hi ha mutacions siderals, també, a més ex-feus del PSOE: 16 punts a Algemesí i a Llíria, 20 a Cullera i 25 a Alzira.

Ben mirat, per tant, el resultat del PP a la ciutat de València ha estat fluix. L'han votat el 53,47% dels electors, ha superat de 17.000 paperetes el resultat del 2004, però la distància amb el partit següent no arriba a 16 punts. Un resultat equi-

parable a la resta de la demarcació i, en conseqüència, deslegitimador d'aquella aurèola de motor conservador que tenia València. En realitat, cada racó de la circumscripció és un bòlid que conflueix al carrer de Quart de la ciutat, seu d'un PP absolutament hegemònic.

V. M.

2008

IV PREMIS D'EDUCACIÓ EN EL LLEURE

Veredictes

TRAJECTÒRIA

Federació d'Escoïtisme Valencià (València)

EXPERIÈNCIES

Campaments d'estiu

Centre d'Educació Ambiental-Granja Escola Riera d'Agres (Agres)

Colònies a Esponellà

Fundació Autisme Mas Casadevall (Serinyà)

PROJECTES

Indrets de Catalunya; El Vendrell

Colla La Ballaruga-El Vendrell Educació i Lleure (El Vendrell)

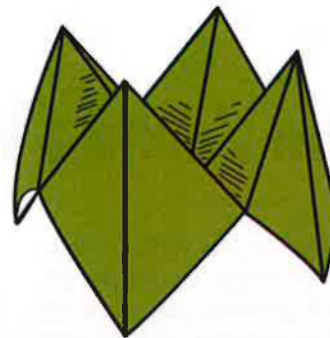
Els racons de petits i la importància del joc en l'educació dels infants

Associació Educativa Integral del Raval (Barcelona)

Acte de lliurament

10 de març de 2008, 19 h

Palau Robert, Barcelona

Fundació
Lluís Carulla

Amb el suport de:

Generalitat de Catalunya
Departament d'Acció Social i Ciutadania
Secretaria General de Joventut

cnjc